

PRIM MINISTRU

Doamnă vicepreședinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare - „Eliminăm suprainpozitarea contractelor de muncă cu timp parțial”*, inițiată de domnul deputat neafiliat Dragoș-Cătălin Teniță împreună cu un grup de parlamentari neafiliați (Bp. 827/2022, L66/2023).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul eliminării măsurii privind plata contribuției de asigurări sociale la nivelul salariului minim brut pe țară, în cazul contractelor individuale de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial, pentru care venitul realizat este sub acest nivel, respectiv abrogarea alin. 5⁶ - 5⁹ al art. 146.

II. Observații

1. Precizăm că obligația plății contribuțiilor sociale la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, în cazul contractelor individuale de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial, pentru care veniturile realizate sunt sub acest nivel, este o măsură de politică fiscală a

Guvernului, ce are ca scop asigurarea salariului minim brut pe țară pentru toți angajații, cu excepția celor aflați în situațiile speciale identificate expres în lege (de exemplu: elevi, studenți, persoane cu dizabilități, ucenici), fiind, astfel, în consonanță cu *principiul egalității în drepturi*, întrucât se aplică indiferent de tipul de contract de muncă, pentru angajații care obțin venituri al căror nivel este sub nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată și care nu se află în categoriile identificate în lege ca fiind exceptate de la aplicarea măsurii.

Totodată, măsura are ca obiective încadrarea corectă în ceea ce privește tipul de contract de muncă, precum și majorarea nivelului venitului realizat în baza contractului de muncă, ceea ce conduce la o majorare corespunzătoare a bazelor de calcul ale contribuțiilor sociale, cu implicații în beneficiul angajaților prin asigurarea prestațiilor în sistemele de asigurări sociale (baza de calcul asupra căreia se datorează contribuțiile sociale reprezintă indicatorul luat în calcul la stabilirea punctului de pensie, indemnizațiilor de concedii medicale, de creștere și îngrijire copii, de șomaj, ș.a.).

De asemenea, trebuie avut în vedere nu tipul de contract de muncă generator de venit, ci nivelul venitului realizat în baza acestuia, care să asigure salariatului un venit minim atât din perspectiva nivelului de trai, cât și din punct de vedere al beneficiilor din sistemele de asigurări sociale.

2. Menționăm că, din perspectiva angajaților, măsura introdusă de *Ordonanța Guvernului nr. 16/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, abrogarea unor acte normative și alte măsuri financiar-fiscale, cu modificările ulterioare*, nu produce efecte asupra obligațiilor fiscale suportate de persoana fizică, indiferent de tipul contractului de muncă (cu normă întreagă sau cu timp parțial) sau de nivelul venitului realizat, ci doar asupra obligațiilor fiscale datorate asupra veniturilor realizate în baza contractelor individuale de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial al căror nivel este sub nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, pentru care baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate este salariul minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare în luna pentru care se datorează contribuțiile, diferența fiind suportată de către angajator/plătitorul de venit în numele angajatului/beneficiarului de venit.

Astfel, din perspectiva persoanei fizice, măsura ține cont de capacitatea contributivă a contribuabililor și nu este de natură a încălca *principiul așezării juste a sarcinilor fiscale*, atâta vreme cât aceasta

suportă aceleași cote de contribuții aplicate asupra bazelor de calcul determinate în funcție de venitul realizat.

Mai mult, din perspectiva angajaților, măsura este de natură a le proteja interesele, în sensul stimulării încheierii de contracte de muncă cu timp normal/asigurării nivelului salariului minim pentru toți salariații, indiferent de tipul contractului de muncă (cu timp normal/cu timp parțial) și are ca scop descurajarea angajatorilor care, în încercarea de a reduce sarcina fiscală, încheie contracte de muncă cu timp parțial în situații în care activitatea desfășurată ar presupune un program normal de muncă.

De asemenea, prin măsura propusă se elimină și inechitățile existente față de angajatorii care au un comportament fiscal corect și încheie contracte individuale de muncă cu timp normal, prin care asigură angajaților proprii salariul minim brut pe țară, și implicit prestații în sistemele de asigurări sociale.

3. Stabilirea unor contribuții suplimentare pe care le suportă angajatorul în numele angajatului, este în acord cu *principiul contributivității* pe care se fundamentează construcția sistemelor de asigurări sociale, potrivit căruia „*fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice participante la sistemul public de pensii, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite.*”

De asemenea, instituirea pentru angajatorii/plătitorii de venituri din salarii și asimilate salariilor a obligației de a plăti contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată se circumscrie politicilor fiscale din statele membre ale Uniunii Europene, în sensul în care aceștia contribuie la constituirea fondurilor/bugetelor de asigurări sociale, fiind în concordanță cu principiile pe care se bazează sistemele de asigurări sociale.

În același timp, tocmai pentru a nu se crea inechități, măsura nu se aplică în cazul în care angajații realizează în cursul aceleiași luni venituri din salarii sau asimilate salariilor în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă, pentru care baza lunară de calcul cumulată aferentă acestora este cel puțin egală cu salariul minim brut pe țară.

Totodată, salariații cu contract individual de muncă cu timp parțial au în continuare posibilitatea de a desfășura activitate în baza acestui tip de contract, în condițiile prevederilor legale reglementate prin legislația muncii, respectiv prin *Codul muncii*, dispoziții asupra cărora nu s-a intervenit, angajatorii analizând oportunitatea încheierii unor astfel de

contracte în funcție de natura activității desfășurate și de conținutul economic real al acesteia.

4. În ceea ce privește oportunitatea abrogării/modificării măsurii privind obligația plății contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, menționăm faptul că aceasta este o decizie de politică fiscală la nivel guvernamental, perioada de aplicare a măsurii urmând să facă obiectul unor analize de impact atât asupra mediului de afaceri sau asupra bugetului general consolidat, cât și asupra evoluției numărului contractelor de muncă înregistrate și a nivelului veniturilor aferente acestor contracte.

5. Precizăm că aplicarea prevederilor inițiativei legislative conduce la anularea impactului pozitiv generat asupra veniturilor bugetare de *Ordonanța Guvernului nr. 16/2022*, estimat pentru anul 2023 la +1981 milioane lei.

6. În ceea ce privește titlul propunerii legislative, în conformitate cu art. 41 din *Legea nr. 24/2000*¹, era necesar ca acesta să facă referire doar la modificarea art. 146 din *Legea 227/2015*, având în vedere că intervențiile normative nu privesc și alte dispoziții din cuprinsul legii ante-menționate.

De asemenea, menționăm că, din punct de vedere tehnic, propunerea legislativă trebuia completată și cu abrogarea prevederilor alin. (6¹) al art. 168 din *Codul fiscal*, respectiv eliminarea obligației de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul salariului minim brut pe țară, în cazul contractelor individuale de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial, pentru care venitul realizat este sub acest nivel, în corelare cu dispozițiile alin. 5⁶ - 5⁹ ale art. 146 din *Codul fiscal*.

Totodată, referitor la modificările aduse *Codului fiscal* prin prezenta propunere legislativă, precizăm că era necesară completarea cu o normă suplimentară² care să stabilească faptul că intrarea în vigoare a

¹ privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările ulterioare.

² în acest sens, Curtea Constituțională a arătat că „omisiunea de a reglementa norme tranzitorii menite să asigure coerența cadrului normativ aplicabil în domeniul fiscal reprezintă, astfel, o încălcare a exigențelor constituționale referitoare la principiul securității juridice, care impune legiuitorului limite în activitatea de modificare a normelor juridice, limite care să asigure stabilitatea regulilor instituite, astfel cum prevăd și dispozițiile cuprinse în art. 26 teza întâi din *Legea nr. 24/2000* privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, respectiv Proiectul de act normativ trebuie să cuprindă soluții legislative pentru situații tranzitorii, în cazul în care prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări”. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații ce respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea

modificărilor preconizate se realizează într-un termen de minimum 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu art. 4 alin. (1) din *Legea nr. 227/2015*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Nicolae-Ionel IUCĂ
PRIM-MINISTRU

Doamnei senator Alina-Ștefania GORGHIU
Vicepreședintele Senatului

necesare. 102. Având în vedere că legiuitorul nu a însoțit modificările prin care adaugă noi condiții cu norme tranzitorii exprese, menite să asigure previzibilitate și certitudine modului de conformare la noile cerințe legale, în lipsa elementelor de circumstanțiere menționate mai sus, precum și a unui termen rezonabil în care destinatarii normelor să se adapteze noilor prescripții legale în scopul asigurării continuității în activitatea economică, Curtea constată că legea astfel modificată a fost adoptată cu încălcarea principiului securității raporturilor juridice, a principiului legalității și a exigențelor de calitate a legii, subsumate principiului supremației Constituției consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit căruia "În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie". (Decizia nr. 85/2020 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea art. 435 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal).